

İnsanın Ruh Hali

Gerçekçi edebiyatın en büyük temsilcilerinden olduğu kadar, bir filozof ve bir eğitimci olarak da ünlenen Rus yazar-düşünür Tolstoy (1828-1910), küresel anlamda bir sanat ve fikir adamıdır.

İnsanın iyi ya da kötü olarak tanımlamasına karşı çıkan ünlü yazar, Diriliş adlı romanında insanı şöyle tanımlıyor:

"İnsanlar ırmaklar gibidir. Su hep aynıdır ama, ırmak kimi yerde dar, kimi yerde daha geniş olur. Bir yerde ağır akar, bir yerde hızlı. Suyu bazen durudur, bazen bulanık, bazen soğuk, bazen sıcaktır.

İşte insanlar da böyledir. Her insan kendisinde bütün insancil niteliklerin ya da kusurların özünü taşır. Ne var ki, herhangi bir durumda bunlardan biri ya da öteki kendini gösterir. İnsan hep aynı kişi olmasına karşın, bazen kendini tanımayacak kadar farklı davranışlarda bulunabilir."

İnsancil niteliklerin devreye girebilmesi için her türlü korkunun, kibrin, üstünlüğün dizginlenmesi/yenilmesidir önemli olan. Aziz Pavlus'un yazdığı üzere "Rab bize korku ruhunu değil, sevgi ve özdenetim ruhunu bağışlamıştır."

Gerçek sevgi ve özdenetim ruhunda, şefkat, merhamet, insaf, vefa, yardımlaşma, koruma, kollama, sahip çıkma, sahiplenme, değer verme, paylaşma.... gibi erdemler vardır.

Çünkü sevgi (sevmek) salt bir duygu değil. Özdenetim ruhuna sahip bir eylem ve yaşam biçimidir. Seven kişi kendi içinde sağladığı tutarlı kişilik ve özgüvenle, yaşama hizmet eder. Hayata gülümser. Her türlü kibir ve üstünlüğü yener. Başkalarını da da kendisi gibi görür. Sağlıklı ve güvenli toplum için çaba sarf eder.

Çünkü o kendisi olabilmenin iç huzurunu yakalamıştır.

Herkese daha çok kendisi olabilecek sağlıklı yarınlar dilerim.

Yusuf Beğtaş